ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

του **Δημήτρη Σταμούλη**

Η ανεργία παραμένει σε δυσθεώρητα ύψη, «κολλημένη» στο 26,4%, με βάση τα πιο πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, για τον περασμένο Ιούλιο, υπερβαίνοντας τα 1,2 εκατ. άτομα, με την κυβέρνηση, το υπουργείο Εργασίας και τον ΟΑΕΔ να πασχίζουν να τη «ρίξουν» με πάσης φύσεως προγράμματα αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ούτε οι αδρές επιδοτήσεις εκατομμυρίων ευρώ στην εργοδοσία, ούτε η πριμοδότηση μισθών και ασφαλιστικών εισφορών, ούτε η επέκταση των βάουτσερ ανατρέπουν την άθλια αυτή πραγματικότητα. Είναι χαρακτηριστικό ότι η κυβέρνηση προσπαθεί εναγωνίως να παρουσιάσει «τάσεις μείωσης» των ποσοστών ανεργίας, αλλά ακόμα στα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ φαίνεται πως τον Ιούλιο του 2014 η ανεργία ήταν κατά 1,3% υψηλότερη από το αντίστοιχο διάστημα του 2012 (25,1%). Από την άλλη, τα στοιχεία του ΟΑΕΔ που αναφέρονται στον περασμένο Αύγουστο, καταγράφουν ως εγγεγραμμένους άνεργους για διάστημα πάνω από 12 μήνες 512.000 άτομα και άνεργους κάτω από 12 μήνες 975.000 άτομα, ενώ επιδοτούμενοι είναι μόλις οι 111.789, δηλαδή λιγότεροι και από 1 στους 10!

Η γιγάντια ανεργία ωστόσο γίνεται ένα στρατηγικό όπλο στα χέρια του κεφαλαίου και της κυβέρνησης. Αξιοποιείται περίτεχνα όχι μόνο για την πάταξη των αγωνιστικών διεκδικήσεων των ήδη εργαζομένων αλλά και για την καθιέρωση και κυριαρχία των συστημάτων ευέλικτης εργασίας, μα προπαντός για τη δραματική μείωση του μέσου εργατικού μισθού σε όρια πολύ πιο κάτω και από το ιστορικό όριο της σύγχρονης εργατικής δύναμης.

Στο στόχο αυτόν καθοριστικό ρόλο διαδραματίζουν τα κάθε λογής προγράμματα του ΟΑΕΔ που υλοποιούνται με τις ευλογίες ή καλύτερα τις οδηγίες της ΕΕ. «Ωφελούμενοι» δεν είναι βέβαια οι χιλιάδες άνεργοι, αλλά οι εργοδότες, και το κεφάλαιο, ακόμα και οι δήμοι! Δυστυχώς το παιχνίδι της δήθεν «ανακούφισης» των ανέργων φαίνεται ότι γοητεύει και κάποιους νεοεκλεγμένους δημάρχους της επίσημης Αριστεράς, όπως για παράδειγμα τον Άκ. Κατωπόδη, εκλεγμένο με τον ΣΥΡΙΖΑ στον Βύρωνα, ή τον Κ. Πελετίδη, εκλεγμένο με το ΚΚΕ

στην Πάτρα, που σε μια περίοδο κατά την οποία η συγκυβέρνηση και η τρόικα γενικεύουν την επίθεσή τους για 6.500 απολύσεις αυτοί επιλέγουν να προωθήσουν μέσω ΟΑΕΔ την πρόσληψη πενταμηνιτών με μισθούς 420-489 ευρώ χωρίς ασφάλιση και χωρίς δικαιώματα.

Το σωματείο ΟΤΑ της Πάτρας σε ανακοίνωσή του καταγγέλλει τις νέες δημοτικές αρχές επειδή «σπεύδουν να δώσουν ιδεολογικό και πολιτικό άλλοθι στην παραπαίουσα κυβέρνηση και στο ιδεολογικό πολιτικό σύστημα που υπηρετεί, με την πρόσληψη πενταμηνιτών, την πιο εξευτελιστική και υπερεκμεταλλευτική μορφή εργασίας που υπάρχει». Πετούν δε το γάντι στο δήμαρχο του ΚΚΕ καλώντας τον «να ματαιώσει τα προγράμματα ελαστικής – εξευτελιστικής εργασίας, διότι αυτή η εργασία στοχεύει στη διάλυση των ανταποδοτικών και προνοιακών υπηρεσιών».

Η πρωτοφανής ανεργία χρησιμοποιείται για την προώθηση της ευέλικτης εργασίας και την μείωση των μισθών

Σε εξέλιξη βρίσκονται περίπου δέκα προγράμματα απασχόλησης που υλοποιεί ο ΟΑΕΔ και τα οποία απευθύνονται σε πάνω από 45.000 ανέργους. Η γκάμα των προγραμμάτων αυτών ποικίλλει σε τέτοιο βαθμό που αγγίζει όλες τις ηλικίες ανέργων, από 18 έως 66 ετών, και περιλαμβάνει επιδοτήσεις προς το κεφάλαιο που αφορούν τόσο τους μισθούς όσο και τις ασφαλιστικές εισφορές, ενώ σημαίνοντα ρόλο διαδραματίζουν τα λεγόμενα βάουτσερ, δηλαδή οι επιταγές κατάρτισης.

Μόνο από δύο τέτοια προγράμματα απασχόλησης με βάουτσερ οι… ωφελούμενοι, όπως επιμένει να βαφτίζει με περισσό θράσος το Υπουργείο Εργασίας τους ανέργους –αν και οι πραγματικά ωφελούμενοι είναι οι εργοδότες– είναι πάνω από 42.000 εργαζόμενοι. Με βάση τη λογική των βάουτσερ, πρώτα θα «εκπαιδευτούν» και μετά θα… ξεζουμιστούν έναντι πενιχρής αμοιβής με παρακρατήσεις και με άγνωστη ημερομηνία πληρωμής. Όσο για κοινωνική ασφάλιση, αυτή είναι άγνωστη για την κατηγορία αυτών των εργαζόμενων. Πρόσφατα αναρτήθηκαν οι οριστικοί πίνακες «επιτυχόντων» και «επιλαχόντων» για τις 30.000 θέσεις του προγράμματος «Επιταγή εισόδου για νέους ηλικίας από 25 έως 29 ετών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις για απόκτηση εργασιακής εμπειρίας» και για τις 12.000 θέσεις του προγράμματος «Επιταγή εισόδου για νέους ηλικίας από 18 έως 24 ετών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις για απόκτηση εργασιακής εμπειρίας».

Τα προγράμματα αυτά δίνουν «θεωρητική κατάρτιση» 80 έως120 ωρών. Στη συνέχεια ακολουθεί «πρακτική άσκηση» σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα, συνολικής διάρκειας 380 έως 450 ωρών και με διάρκεια έως έξι μήνες. Στο πρόγραμμα ηλικιών 25-29 ετών, από

τον συνολικό προϋπολογισμό που ανέρχεται σε 108 εκατ. ευρώ, οι αμοιβές κυμαίνονται από 2.280 ευρώ (απόφοιτοι λυκείου) ως 2.550 ευρώ (απόφοιτοι ΑΕΙ-ΤΕΙ). Εάν υπολογιστεί το εργατικό κόστος με την πιο «ακριβή» εκδοχή του, προκύπτει ένα ποσό περί τα 76 εκατ. ευρώ. Τα υπόλοιπα 30 εκατ. ευρώ της δράσης θα καταλήξουν στους «συνεργούς» της κυβέρνησης και των προγραμμάτων της ΕΕ, τις διάφορες σχολές ΚΕΚ, που θα κάνουν το «θεωρητικό» μέρος του προγράμματος. Αντίστοιχα είναι τα ποσά και για το πρόγραμμα από 18-24 ετών, με συνολικό προϋπολογισμό 43,2 εκατ. ευρώ, με απολαβές για τους απόφοιτους λυκείου 2.240 ευρώ (μεικτά) και τους απόφοιτους ΑΕΙ-ΤΕΙ 2.410 ευρώ. Αυτά τα προγράμματα «υπόσχονται» «εγγυημένη απασχόληση με πλήρη ασφάλιση μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος» αλλά μόνο για… έναν στους τέσσερεις «ωφελούμενος» και για το διάστημα των… δύο μηνών! Οι άλλοι 3 προφανώς θα ξαναπάνε στην ουρά των ανέργων, έχοντας ωστόσο στην τσέπη τους μια… συστατική επιστολή από τον εργοδότη.

Ας δούμε όμως και μερικά από τα υπόλοιπα προγράμματα που βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε εξέλιξη από τον ΟΑΕΔ, προσφέροντας φτηνή και ευέλικτη εργατική δύναμη, βορά στο κεφάλαιο.

Πρόσφατα ανακοινώθηκε το «Πρόγραμμα επιχορήγησης επιχειρήσεων για την πρόσληψη 5.000 ανέργων ηλικίας 25-66 ετών», που αφορά μισθωτή εργασία με θέσεις εξαρτημένης εργασίας πλήρους απασχόλησης. Δικαιούχοι ήταν όλες οι επιχειρήσεις και γενικά οι εργοδότες του ιδιωτικού τομέα, με μόνη προϋπόθεση να μην έχουν προβεί, κατά τη διάρκεια του τελευταίου μόλις τριμήνου, πριν από την ημερομηνία της αίτησης για υπαγωγή στο πρόγραμμα, σε μείωση προσωπικού, δηλαδή απόλυση. Το πρόγραμμα προβλέπει επιχορήγηση για κάθε ημέρα πλήρους απασχόλησης που ανέρχεται στα 18 ευρώ την ημέρα με συνολικά διάρκεια του προγράμματος στους δώδεκα μήνες. Δηλαδή κάθε εργοδότης θα λάβει για κάθε εργαζόμενο 5.400 ευρώ. Το πρόγραμμα αυτό έγινε τόσο δημοφιλές ανάμεσα στην εργοδοτική πιάτσα που έκλεισε μέσα σε μία ημέρα «λόγω πληρότητας υποβολής αιτήσεων»!

Σε πλήρη εξέλιξη βρίσκεται και το πρόγραμμα επιχορήγησης επιχειρήσεων για την πρόσληψη 10.000 ωφελούμενων των δράσεων ΤοπΣΑ – ΤοπΕΚΟ, που ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2014. Πρόκειται για εφαρμογή των «Τοπικών σχεδίων για την απασχόληση, προσαρμοσμένα στις ανάγκες των τοπικών αγορών εργασίας – ΤοπΣΑ» και «Τοπικές δράσεις κοινωνικής

ένταξης για ευάλωτες ομάδες – ΤοπΕΚΟ». Είναι προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από την ΕΕ αλλά και το ελληνικό δημόσιο και απευθύνονται σε όλες τις επιχειρήσεις και τους εργοδότες του ιδιωτικού τομέα. Η επιχορήγηση για κάθε ημέρα πλήρους απασχόλησης για τους ωφελούμενους ανέργους (μισθωτοί και ημερομίσθιοι) κάτω των 25 ετών ανέρχεται στο ποσό των 15 ευρώ την ημέρα, δηλαδή λιγότερα από 400 ευρώ το μήνα, ενώ για τους άνω των 25 ετών το ποσό αυξάνεται στα 18 ευρώ. Στην περίπτωση αυτών των προγραμμάτων η επιχορήγηση καλύπτει τμήμα του μισθολογικού κόστους προς όφελος της εργοδοσίας, με τη συνολική διάρκεια να ορίζεται στους τέσσερεις μήνες.

Η πρωτοφανής ανεργία χρησιμοποιείται για την προώθηση της ευέλικτης εργασίας και την μείωση των μισθών

Ένα άλλο πρόγραμμα επιχορήγησης επιχειρήσεων είναι αυτό που αφορά την απασχόληση ανέργων οι οποίοι βρίσκονται στο στάδιο πλησίον της σύνταξης (ΟΑΕΔ ΛΑΕΚ 1).
Το πρόγραμμα απευθύνεται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις για την απασχόληση 2.500 ανέργων οι οποίοι υπολείπονται μέχρι 1.500 ένσημα ή μέχρι πέντε χρόνια για τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας τους για τη συνταξιοδότησή τους και ο τελευταίος ασφαλιστικός τους φορέας είναι το ΙΚΑ.

Η διάρκεια της επιδότησης καθορίζεται από 1 έως και 60 μήνες, με το ποσό της επιχορήγησης για κάθε ημέρα πλήρους απασχόλησης να καθορίζεται από 22 ευρώ για τον πρώτο χρόνο (550 μηνιαίως) ως 30 ευρώ για τον πέμπτο χρόνο (750 μηνιαίως). Αντί να θεωρείται δεδομένη η πλήρης ασφάλισης των εργαζομένων αυτών, δηλαδή τα 25 ένσημα μηνιαίως, ως ελάχιστο όριο ορίζονται τα 18 ένσημα. Επίσης στο ίδιο πρόγραμμα προβλέπεται και μερική απασχόληση –τετράωρη εργασία καθημερινώς– με το ποσό της επιχορήγησης που θα καταβάλλεται να ανέρχεται στα 11 ευρώ ημερησίως τον πρώτο χρόνο, ως 15 ευρώ τον πέμπτο χρόνο.

Πρόκειται για πρόγραμμα που σκανδαλωδώς εμφανίζεται να ευνοεί τους ηλικιωμένους εργαζόμενους που για λίγα ένσημα δεν μπορούν να βγουν στη σύνταξη, αλλά στην ουσία είναι πολύ χρήσιμο «δώρο» στην εργοδοσία με πολύ υψηλό ποσοστό επιχορήγησης και με όχι πλήρη ασφάλιση.

Το δικό τους πρόγραμμα επιχορήγησης «για την ενίσχυση της οργανωτικής ικανότητάς» τους έχουν και τα συνδικαλιστικά όργανα των εργοδοτών! ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ (έμποροι), ΣΕΒ (βιομήχανοι), ΣΕΤΕ (ξενοδόχοι) και οι οργανώσεις μέλη τους έχουν τη δυνατότητα να προσλάβουν προσωπικό από τη δεξαμενή των ανέργων και να μοιραστούν 4,5 εκατ. ευρώ από τα αποθεματικά του Ενιαίου Λογαριασμού για την Εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (ΕΛΕΚΠ)! Η διάρκεια του προγράμματος ανέρχεται σε 39 μήνες και η επιδότηση είναι από 22 έως 25 ευρώ ημερησίως.

Η πρακτική άσκηση είναι ένα ακόμα «μέτωπο» που προωθείται απροκάλυπτα από την πολιτική του υπουργείου Εργασίας και ο ΟΑΕΔ. Πρόκειται για το πρόγραμμα επιχορήγησης ιδιωτικών επιχειρήσεων για απασχόληση σπουδαστών ΑΤΕΙ – ΑΣΠΑΙΤΕ (πρώην ΣΕΛΕΤΕ) . Ο ΟΑΕΔ δίνει κίνητρο στις επιχειρήσεις και γενικά στους εργοδότες του ιδιωτικού τομέα, σε τράπεζες και σε φορείς, οργανισμούς ή υπηρεσίες που δεν υπάγονται στο Δημόσιο να δέχονται σπουδαστές για την πραγματοποίηση της πρακτικής άσκησης τους. Οι επιχειρήσεις θα καταβάλλουν κάθε μήνα στο σπουδαστή το 80% του νόμιμου κατώτατου ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη (ΕΣΣΕ), δηλαδή 22 ευρώ μεικτά για κάτω των 25 ετών ή 26 ευρώ για άνω των 25 ετών. Κατόπιν οι επιχειρήσεις επιχορηγούνται από τον ΟΑΕΔ με το 50% του συνολικού ποσού που κατέβαλαν!

Οι πρώτες αντιστάσεις και τα αιτήματα

του **Σταύρου Μαραγκουδάκη**

Ολο το προηγούμενο διάστημα έχουν καταγραφεί αρκετές βραχύβιες αλλά σημαντικές προσπάθειες οργάνωσης του δυναμικού που εργάζεται σε προγράμματα του ΟΑΕΔ. Συνελεύσεις «ωφελούμενων» λειτουργούσαν στον Δήμο Νίκαιας-Ρέντη, στο Περιστέρι, στην ΗΔΙΚΑ, στο ΤΕΥΑΕΚ – ΕΤΕΑ, ενώ η εμφάνιση τέτοιου είδους συνελεύσεων και σε άλλες πόλεις πέραν της Αθήνας δείχνει ότι η συγκεκριμένη μορφή οργάνωσης για διάφορους λόγους αποκτά αυθόρμητα ένα προβάδισμα.

Η σύντομη χρονική διάρκεια αυτών των προγραμμάτων αλλά και τα απειράριθμα προβλήματα που προκύπτουν κατά την υλοποίησή τους με σημαντικότερα τις καθυστερήσεις στις πληρωμές, την εξαίρεση των «ωφελούμενων» από τη στοιχειώδη προστασία που παρέχει πλέον το εργατικό δίκαιο, καθώς και η συστηματική προσπάθεια απομόνωσης αυτών των εργαζομένων από την κυβέρνηση, τον εκάστοτε εργοδότη και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ωθεί αυτό το δυναμικό σε μορφές άμεσης παρέμβασης και κινητοποίησης, που ωστόσο δεν έχουν καταφέρει ακόμα να συνδεθούν με το μαχόμενο εργατικό κίνημα.

Παρά το γεγονός ότι με πρωτοβουλία εργατικών συλλογικοτήτων, σωματείων και συλλογικοτήτων γειτονιάς πέρυσι έγινε μια προσπάθεια συντονισμού, με βασικό κόμβο τις κινητοποιήσεις στη διοίκηση του ΟΑΕΔ και της διεκδίκησης μίας σειράς μέτρων με πανελλαδική ισχύ, δεν ξεπεράστηκε ο κατακερματισμός των διαφόρων εστιών αντίστασης.

Σε μεγάλο βαθμό αυτό οφείλεται στην καθυστέρηση ή και την άρνηση από την πλευρά αρκετών σωματείων να εντάξουν στην ημερήσια διάταξη της δράσης τους το συγκεκριμένο θέμα. Η ΓΣΕΕ μάλιστα αντί να καταγγείλει τα προγράμματα και τις μορφές «ενεργητικής αντιμετώπισης της ανεργίας» έσπευσε να συμφωνήσει κατά την υπογραφή της ΕΓΣΣΕ μαζί με το ΣΕΒ στην προώθησή τους, προσδοκώντας στα οφέλη που κάθε εργοδότης απολαμβάνει υπαγόμενος στα προγράμματα της ΕΕ.

Από την άλλη δεν είναι τυχαίο ότι όπου οι συνελεύσεις των ωφελούμενων είχαν μαζικά χαρακτηριστικά, η αυθόρμητη δραστηριοποίηση αυτού του δυναμικού είχε ενθαρρυνθεί είτε από το σωματείο της επιχείρησης/υπηρεσίας είτε από κάποια αγωνιστική μειοψηφία εντός αυτού. Αυτό που έλειψε ήταν η καίρια παρέμβαση σωματείων που αντιλαμβάνονται το ρόλο των συγκεκριμένων προγραμμάτων στην αντεργατική επίθεση (εφάμιλλος της κατάργησης της κυριακάτικης αργίας), παρέμβαση που θα μπορούσε να συγκεντρώνει την εμπειρία κάθε χώρου πολύ πιο εντατικά και να συμβάλει ούτως ώστε να ξεπεραστεί ο κατακερματισμός, η ασταθής και αδύναμη συγκρότηση των συλλογικοτήτων των ωφελούμενων καθώς και η ένωσή τους με ένα σχέδιο ανασυγκρότησης και μαζικοποίησης των σωματείων.

Στις σημαντικές κατακτήσεις αυτού του γύρου αναμέτρησης θα πρέπει οπωσδήποτε να περιληφθούν τα εξής: Η σημαντική νίκη στον Δήμο Καισαριανής, όπου εργαζόμενος σε πρόγραμμα αρνήθηκε τη θέση στην οποία είχε προσληφθεί η οποία επίσης δεν ήταν πάνω στο αντικείμενο με το οποίο είχε κάνει αίτηση. Ο δήμος μεθόδευσε την αντικατάστασή του από άλλον «ωφελούμενο», ουσιαστικά απολύοντας-αποκλείοντάς τον από το πρόγραμμα. Ύστερα από σειρά κινητοποιήσεων ο δήμος αναγκάστηκε να του καταβάλλει αποζημίωση στο ύψος του συνόλου του προγράμματος σπάζοντας μερικώς τον κανόνα που λέει ότι σε οποιαδήποτε

αντιπαράθεση οι «ωφελούμενοι» θα είναι από την πλευρά των χαμένων.

Η σημαντικότερη κατάκτηση αυτού του διαστήματος ήταν η διατύπωση ενός πλέγματος αιτημάτων που έχει βασικό άξονα την κατάργηση αυτών των προγραμμάτων και την απαίτηση για μόνιμη και σταθερή ασφαλισμένη δουλειά για όλους, για να ζει και να εργάζεται κανείς με αξιοπρέπεια.

Η απαίτηση για μηνιαίο μισθό βασίζεται στη διαπίστωση ότι οι «ωφελούμενοι» δεν εργάζονται κοινωφελώς σε δήμους και λοιπές δημόσιες υπηρεσίες, αλλά καλύπτουν τα τεράστια κενά που αφήνει πίσω της η πολιτική κυβέρνησης και ΕΕ στο ευρύτερο Δημόσιο με τις διαθεσιμότητες και τις απολύσεις. Στον ιδιωτικό τομέα δε εργάζονται σκληρά υπό το μανδύα της πρακτικής άσκησης ή και χωρίς αυτόν, για να μπορούν μέσα στην κρίση τα αφεντικά να βγάζουν περισσότερα κέρδη ή να κρατάνε τις επιχειρήσεις τους απολύοντας τους παλιούς και προσλαμβάνοντας χιλιάδες εργαζόμενους με αυτό το καθεστώς.

Επίσης οι ωφελούμενοι έχουν δικαίωμα να μπορούν να προγραμματίζουν τη ζωή τους με βάση έναν μηνιαίο μισθό και όχι με επιδόματα που καταβάλλονται όποτε ξεκλειδωθούν τα λεφτά από την εγχώρια και την κοινοτική γραφειοκρατία, δημόσια ή ιδιωτική (ΚΕΚ και εργοδότες).

Εργασιακή αξιοπρέπεια επιπλέον σημαίνει πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα, αναγνώριση του δικαιώματος της αργίας καθώς και των αδειών, ελεύθερη και δωρεάν πρόσβαση σε υγεία, παιδεία απαλλαγή από χαράτσια και φόρους αλλά και καταγγελία και κατάργηση της οδηγίας του υπουργείου Εργασίας προς τους φορείς υλοποίησης των προγραμμάτων για εξαίρεση των ωφελούμενων ως «εργαζόμενων ειδικού σκοπού», από τις διατάξεις του εργατικού δικαίου. Ο αγώνας των ωφελούμενων απαιτεί τη διαρκή σύγκρουση με τα πλαίσια που θετουν τα ΕΣΠΑ για τη χρηματοδότηση της πολιτικής αντιμετώπισης της ανεργίας και ρήγματα που θα βγαίνουν εκτός αυτών των πλαισίων.

Ο νέος γύρος αντιπαράθεσης ξεκίνησε ήδη από το καλοκαίρι με τους εργαζόμενους στο ΤΕΥΑΕΚ-ΕΤΕΑ, τον Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου και το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών να καταγγέλλουν στην Επιθεώρηση Εργασίας την καθυστέρηση στις πληρωμές των κοινωφελών στον συγκεκριμένο φορέα, τις άθλιες συνθήκες υγιεινής στο κτήριο στην Καλλιθέα όπου εργάζονται 50 άνθρωποι με αυτό το καθεστώς καθώς και την προσβλητική συμπεριφορά του διοικητή του ταμείου προς τους εργαζόμενους. Οι εργατικές συλλογικότητες που είχαν πρωτοστατήσει στις περσινές προσπάθειες ξαναλαμβάνουν θέσεις μάχης για τα νέα προγράμματα που ξεκινούν από αυτό τον Οκτώβρη.

ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Πηγή: ΠΡΙΝ